

vis kommer til at finde sted i forhold til ledende personer i det irakiske styre, også beder om, at den irakiske hærchef deltager, så man sikrer, at han bliver retsforfulgt i den sammenhæng, så det ikke kommer til at foregå i Danmark, hvor vi har meget sværere muligheder for at retsforfølge ham?

Den fg. formand (Grete Schødts):

Jeg beder om, at man overholder taletiden.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Tak, fru formand, det skal jeg også forsøge at gøre.

Jo, jeg er fuldstændig enig i, at det er uheldigt. Det var intentionerne, da regeringsgrundlaget blev skrevet, og der har også været forskellige udtalelser om, at man havde et håb om at kunne frihedsberøve personer, der er her på tålt ophold, og som man kunne have mistanke om har begået krigsforbrydelser.

Det mest belejlige havde naturligvis været, om man blot kunne have frihedsberøvet dem, f.eks. i Center Sandholm. Men desværre er det sådan, at vi også må overholde de almindelige regler, der gælder i f.eks. internationale konventioner, og det sætter altså nogle grænser for, hvor vidtgående skridt man kan foretage sig i forhold til enkeltpersoner.

Det er klart, at da integrationsministeren i sin tid strammede udlændingeloven, var det med udgangspunkt i, at man ønskede, at de mennesker, der befinder sig her på tålt ophold, skulle befinde sig i Center Sandholm. De regelændringer blev gennemført i sommeren 2002. Men det er klart, at integrationsministeren med denne redegørelse har tilkendegivet, at man er villig til at se på, om reglerne kan strammes yderligere i forhold til den gruppe mennesker.

Derudover vil regeringen også undersøge muligheden for, at man kan sikre disse udlændinges tilstedeværelse bedre, indtil det er afgjort, om der er grundlag for retsforfølgning i Danmark, herunder også muligheden for yderligere at fremme udsendelsen i de tilfælde, hvor der ikke er eller ikke længere er spørgsmål om retsforfølgning, for det er jo også en meget væsentlig del af problemstillingen.

For så vidt angår spørgsmålet om, under hvilke vilkår krigsforbrydere skal retsforfølges, vil jeg vende tilbage til det på et senere tidspunkt, men dog sige, at der er mange måder at gøre det på. Nogle steder laver man en sandhedskommission, andre steder laver man et internationalt

tribunal, andre steder igen må man vælge at retsforfølge enkeltpersoner.

Jeg synes ikke, at man skal udelukke, hvilket statsadvokaten heller ikke gjorde, at der også er andre muligheder for at tage et retsopgør om de forbrydelser, der er sket i Irak.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Hr. Peter Skaarup, det femte og sidste spørgsmål.

Peter Skaarup (DF):

Jeg må sige, at jeg venter i spænding på, hvad regeringen finder frem til i forhold til retsforfølgningen, for selvfølgelig skal en mand, der måske har stået bag drab på over 100.000 mennesker med giftgas, retsforfølges.

Men man må have forståelse for, at det kan være et problem at retsforfølge vedkommende i Danmark. Og hvis der alligevel kommer en domstol, der skal tage stilling til de øvrige krigsforbrydere, der formentlig er i Irak, vil det nok være naturligt, at den irakiske hærchef bliver en del af det.

Jeg vil godt spørge justitsministeren: Lyder det rimeligt, at man i et regeringsgrundlag skriver ting, som man ikke kan gennemføre i henhold til internationale konventioner? Har man ikke undersøgt sådan noget på forhånd, inden man begynder at skrive et regeringsgrundlag? Er der andre punkter i regeringsgrundlaget, der er problemer med i forhold til internationale konventioner eller anden lovgivning? Det må man vel formode at der ikke er.

I den forbindelse er det altså, at jeg vil spørge: Når nu statsministeren siger i Ekstra Bladet den 25. marts, at man skal skaffe den lovhjemmel, der skal til, for at krigsforbrydere på tålt ophold i Danmark kan sidde i den lukkede del af Center Sandholm, hvad er det så for en lovhjemmel, som regeringen vil skaffe?

Kl. 17.10

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det første spørgsmål omhandlede, hvorvidt retsforfølgningen, såfremt det viser sig, at der er beviser for, at hærchefen har begået krigsforbrydelser, skal ske i Danmark eller et andet sted. Der sagde jeg før, men jeg tror ikke, at hr. Peter Skaarup hørte det, at der er flere forskellige måder at tackle den sag på.

En anden måde, som også statsadvokaten har været inde på, er, at man bliver enig om f.eks. at lave et tribunal for de forbrydelser, som er ble-